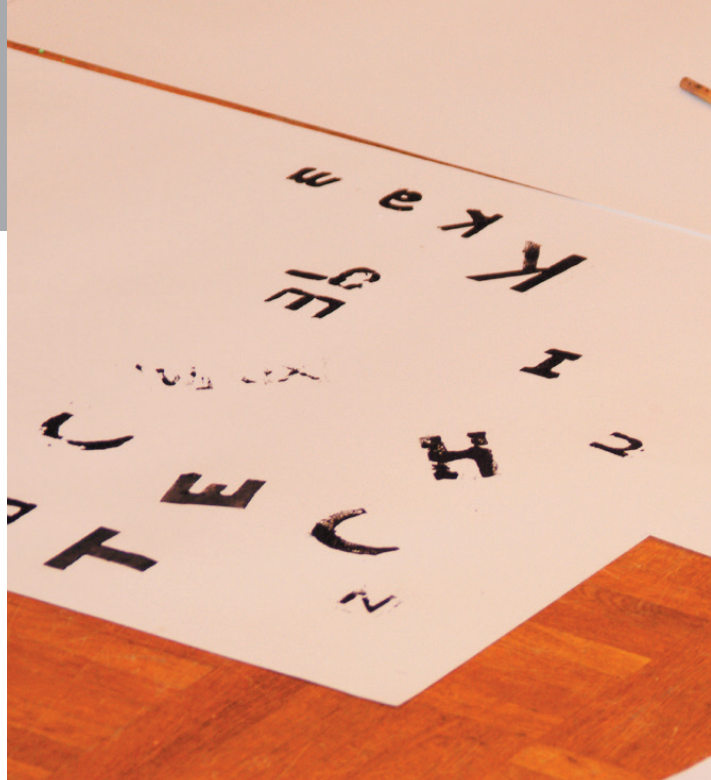

Al een aantal keer heeft de Driestar een groep Hongaarse docenten op bezoek gehad. Het ministerie van buitenlandse zaken sponsort een project waarbij de hogeschool onderwijsinstellingen in Budapest en Nagyköros helpt bij het realiseren van onderwijsvernieuwing. Tijdens hun bezoek in januari jl. lieten zij zich inspireren door een exemplaar. Willemien van Gent nam hen mee in de wereld van de uitvinding van de boekdrukkunst. Een groep leerlingen van de Graaf Jan van Nassauschool te Gouda was haar klas. U leest een verslag van een enthousiaste docent.

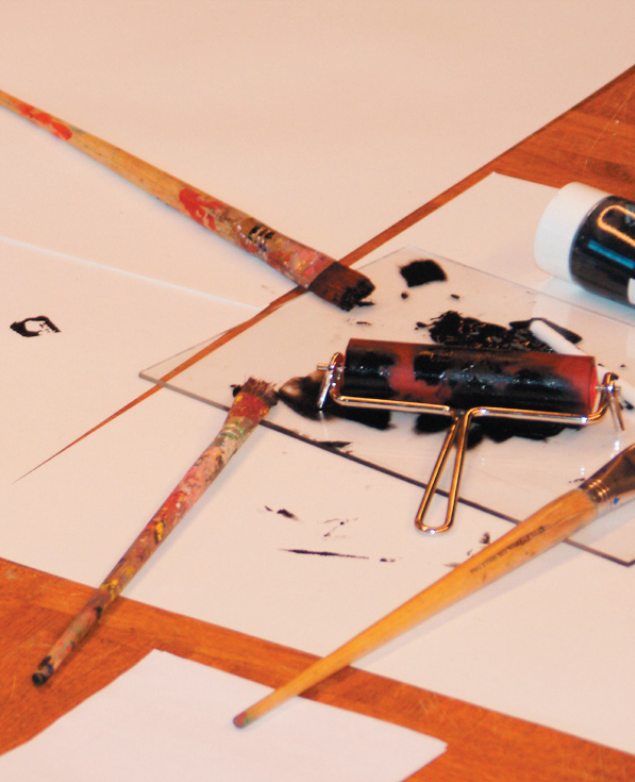

Art of Teaching – The Gutenberg-example (Through the eyes of a Hungarian teacher trainer)

The Art of Teaching was a very mystified new teaching method for me at the first time. In Hungary we could hear some information about this new method, but I could see only in Gouda how it really works. We knew that the teacher has to prepare for this kind of teaching well in advance, but I couldn't imagine that the preparation for one day should take weeks with reading and collecting the proper materials. Through the Gutenberg-example I could see how the Art of Teaching works in practice.

A group of about 30 pupils came into the class with their teacher. The materials for the event were prepared in advance; the children had to sit down and pay attention to the teacher. In this kind of teaching method the teacher must be a great actor as well. He/she has to play the role of the main character of the story. The children were also involved into the drama; they were the servants of Gutenberg. I think they loved the role play; they could identify themselves with their new role. The collective playing helped them to forget that they were in school and they had to learn something new.

There's always a specific problem in the center of an Art of Teaching example. In this case the question was: How could we make books more quickly in the 15th century with the technique of that time? The children had to find out the method of printing, they had to have ideas. They worked in small groups, so they had the possibility to work together and to discuss on the opinions of each other. After the group work they could tell their ideas for the whole group, and the teacher – as Gutenberg – helped them to find the solution. During the discussion most of the children were very silent; maybe they thought that their idea was not as good. But in the next part of the 'lesson' all of them could work. They had to make letters using different kind of materials, what was really good, because they had to decide what fitted their idea. We could see only a short part of the Gutenberg-example, because the time wasn't enough for the whole process. But we observed that this method was very useful for the students. They had to think with Gutenberg, they had to solve the problem of book printing; they had to recall their

past knowledge and use in a very difficult situation and they had the possibility to become a participant in an invention. The children liked the event, they were active, they could learn new information without suffering, and they also learned to use this new knowledge. We also like to teach this new method in our college. That would be very useful for our students too; they can make their teaching practice more effective, and more practical. We know that the preparation for an example takes about a year. That's why we think that only 2 or 3 of our students – the more talented ones – should work with the Art of Teaching. They have to find out a theme and work on it with the help of a teacher trainer. The Gutenberg-example showed us the advantages of the Art of Teaching method and we were convinced.

Nieuw in de Werkgroep

De vonk is een vuurtje geworden. Of, zoals Evert Roeleveld zei: "Voorgoed besmet met het Onderwijskunstvirus". Toen ik voor het eerst een exemplaar meemaakte, werd ik geraakt door de diepgang van het leren. Opeens blijkt er veel meer achter die steen te zitten dan ik vermoed had! Gewone dingen worden weer bijzonder. Onderwijskunst blijkt ook echt christelijk onderwijs te zijn: de christelijke identiteit is hier geen toegevoegde waarde, maar de basis van het onderwijs.

Inmiddels heb ik een heel Onderwijskunst-traject achter de rug; de module 'Expert adaptief – Onderwijskunst' in pabo 4 mondde uit in de bouw van een eigen exemplaar. De vonk, die in pabo 2 begon te smeulen, is inmiddels gegroeid tot een vuur en ik zou niet graag willen dat hij doofde.

Als nieuw werkgroeplid kan ik actief betrokken blijven bij Onderwijskunst. In eerste instantie hoop ik een redactionele taak op mij te nemen.

Ik zal altijd Elise blijven. Maar toch – voorgoed besmet.
Elise Schop

Ik ben Pieter Dirk Blom. Op dit moment zit ik in pabo 4 en ben dus druk met mijn lio-stage en het afstuderen. Samen met Lentine Eshuis en Jacquelin Polak ben ik een exemplaar aan het ontwikkelen naar aanleiding van Bomans' 'Erik of het klein insectenboek: De grote wereld van kleine burgers'. Ik hoop dit exemplaar uit te voeren op mijn lio-school: de Johannes Calvijnsschool te Sliedrecht. Volgend cursusjaar hoop ik op deze school te gaan werken. In de werkgroep ga ik me in eerste instantie richten op de redactie van het Onderwijskunstbulletin.